

‘Buddy’s van junks met aids waren inspiratie voor stuk’

Lies Visschedijk legt uit waarom ze na *Gooische Vrouwen* nu een rol speelt in een zwarte komedie over mantelzorg, *Broeders en zusters*. „Hoe lang is iemand goedbedoelend?”

Door onze redacteur
HERIEN WENSINK

AMSTERDAM. Een zwarte komedie over mantelzorg, dat is *Broeders en zusters* van TG BloodyMary. „Het gaat over de vraag waarom de mantelzorgster eigenlijk zorgt”, zegt actrice Lies Visschedijk (1974). „Hoeveel heb je voor een ander over, en wanneer wil je er iets voor terug?”

Het idee voor de voorstelling ontstond toen Visschedijk een coördinator van buddyzorg voor junks met aids sprak. „Hij vertelde dat het voor die buddy’s moeilijk was dat hun junks, dankzij nieuwe medicatie, langer leefden. Daardoor duurde het zorgproces veel langer dan verwacht, terwijl die buddy’s het wilden kunnen afsluiten. Er zit dus blijkbaar een eind aan zulke zorg. Dat vond ik een interessant gegeven voor een voorstelling: waar ligt dat omslagpunt?” Theatergezelschap BloodyMary bestaat naast Visschedijk uit schrijver/regisseur Marije Gubbels en actrice Ilse Warringa. Visschedijk, ook bekend van haar rol als Roelien in televisieserie *Gooische Vrouwen*, speelt Flora Sontag, een christelijk schrijfster die zich als mantelzorgster opdringt aan haar doodzieke buur-

Lies Visschedijk: opdringerige mantelzorgster Foto D. van der Wal

vrouw, celliste Beatrice Bleek von Buringen, gespeeld door Warringa. „Het is een beetje schimmig wat Flora daar eigenlijk komt doen. En ze gaat, heel goedbedoelend, ook niet meer weg. Al gauw rijzen er vragen over haar beweegredenen. Wat wil ze terug voor haar zorg? In eerste instantie hoopt ze nog eenvoudig op een ‘dankjewel’. Als dat niet komt gaat ze aan andere dingen denken: dat het bijvoorbeeld wel heel jammer is als er straks niemand in dat mooie grote huis woont.”

Broeders en zusters is een samenwerking met het Soil Ensemble – ‘terminaal muziektheater’, noemt BloodyMary het op de site. In de voorstelling is eigentijdse muziek verwerkt van onder anderen componiste Annie Gosfield. Visschedijk: „Dat ontregelt enorm. Dit soort muziek past volstrekt niet in het stramien van de ko-

medie, en dat geeft een absurdistisch effect. Maar het is moeilijke muziek; heftig, atonaal. Dat maakt het lastig voor het publiek. We moesten er op toneel iets passends bij bedenken.”

Met hulp van mimetheatergroep Bambi hebben ze op de muziek een nachtmerrieachtige scène gemaakt, over de wanen en angstdromen van Beatrice, die zich steeds meer terugtrekt in haar hoofd.

„Dat was nieuw voor ons, want wij werken altijd nogal tekstgericht. Maar het is goed om naar iets hogers te moeten reiken. Daar krijg je lange armen van.”

Visschedijk combineert haar theaterwerk met acteren in film (*Alles is liefde*, *Lof*) en televisieseries (*Gooische Vrouwen*, *Sorry Minister*). Is ze op tv voornamelijk uitvoerend, bij BloodyMary is ze zelf een maker. „Het is heerlijk om ideeën te kunnen leveren en met elkaar uit te werken, je te bemoeien met vorm en dramaturgie en je daarin te blijven ontwikkelen. Tegelijk biedt televisie duidelijke structuur en zekerheid. Ik voel me gezegend dat ik beide aspecten van het vak simultaan kan beoefenen. Het maakt me nuchter en nederig tegelijk.”

En dankbaar: „Het kleinezalencircuit waarin wij spelen, de eigentijdse muziek die in de voorstelling is verwerkt – het wordt door de bezuinigingen allemaal bedreigd. Door deze voorstelling ben ik me meer dan ooit bewust van het belang ervan.”

‘Broeders en zusters’ van TG BloodyMary is nu te zien in het theater. Zie www.tgbloodymary.nl